		Indikativ		Imperativ	Konjunktiv	Optativ	Infinitiv	Partizip
		Haupttempora	Nebentempora					(m./f./n.)
Präsens (Imperfekt)	Sg. 1 2 3 Pl. 1	ἔρχομαι ἔρχη ἔρχεται ἐρχόμεθα	ἦα ich ging ἤεις ἤει (ν) ἦμεν	ἴθι ἴτω	ἴω ἴης ἴη ἴωμεν	ἴοιμι ἴοις ἴοι ἴοιμεν	iέναι	ἰών, ἰόντος (ἐρχόμενος) ἰοῦσα, ἰούσης (ἐρχομένη)
	2 3	έρχεσθε έρχονται	ἦτε ἦσαν	ἴτε ἰόντων	ἴητε ἴωσι (ν)	ίοιτε ίοιεν		ίόν, ἰόντος (ἐρχόμενον)
Futur	Sg. 1 2 3 Pl. 1 2 3	εἶμι ich werde εἶ 2 gehen εἶσι (v) ἵμεν ἵτε ἵασι (v)				ἴοιμι ἴοις ἴοι ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν	ίέναι	ἰών, ἰόντος ἰοῦσα, ἰούσης ἰόν, ἰόντος
(starker) Aorist			ἦλθον 	έλθέ 	ἔλθω 	ἔλθοιμι 	έλθεῖν	έλθών, έλθοῦσα, έλθόν
Perfekt (Plusqpf.)		έλήλυθα 	έληλύθειν (-θη) 		έληλύθω 	έληλυθοίην 	έληλυθέναι	έληλυθώς, -θυῖα, -θός

Anm. • εἶ: auch 2. Sg. Indik. Präsens von εἰμι (du bist).

• εἶμι und εἶσι unterscheiden sich durch den Akzent von den gleichlautenden Formen εἰμι (*ich bin*) und εἰσι (*sie sind*); gilt allerdings nicht für die Komposita, die im Indikativ den Akzent stets möglichst weit zurückziehen (z. B.: πάρειμι: *ich bin anwesend* [zu παρ-εῖναι] od. *ich werde herbeikommen* [zu παρ-ιέναι]).